

Arnes forklaringer i retten

Introduktion til kilden:

Arnes skiftende forklaringer.

Arne tilstod samarbejdet med tyskerne og gav udtryk for dårlig samvittighed over nogle af forholdene. Han mente, at de tyske og danske interesser var de samme. Han erkendte at have modtaget løn fra besættelsesmagten, men nægtede i Højesteret en række af de alvorligste forbrydelser heriblandt sagen omkring de to unge modstandsmænd, der blev henrettet af besættelsesmagten i marts 1945.

Uddrag fra Højesteretsdommen: Arnes forklaringer

siden den 15. December været varetægtsfange.

I Begyndelsen nægtede han at have foretaget sig noget som helst, men ved Rapport af 3. April 1946 „lægger han Kortene paa Bordet“, ovennævnte Rapport vedstaar han inden Retten for Sønderborg Købstad den 6. Maj 1946.

Indtil Tiltalte i Juli 1946 var ude for et Biluheld uddyber han sine Tilstaaelser til Rapporten af 3. April 1946 — i det følgende kaldet Tilstaaelsesrapport — og ligeledes efter at han i November–December 1946 er kommet sig, forklarer han gentagne Gange til Politiet og inden Retten om sine og andres Forhold.

Først da Vestre Landsret ikke lægger hans Forklaring til Grund i en Sag om en Meddeler, nægter han at udtale sig i Retten om Meddelere og har fastholdt dette Standpunkt ogsaa her ved Retten, hvor han iøvrigt har trukket sin Tilstaaelse tilbage i de alvorligste Forhold og i adskillige Tilfælde, hvor der er en Meddeler impliceret.

Som Begrundelse for, at han nu trækker sin Tilstaaelse tilbage, har han anført, at Kriminalbetjent Clement Hansen, der som tidligere nævnt har staaet for Afhøringerne, har truet ham til ikke alene at tilstaa overfor ham, men ogsaa at vedstaa Tilstaaelsen inden Retten, ligesom Clement Hansen ved natlige Forhør skal have lagt et Pres paa Tiltalte.

Retten, der har fulgt denne Sag fra dens Begyndelse gennem Forklaringer i herværende Ret, subsidiære Forklaringer til Brug for andre Retter, der har erholdt Udskrifter af Forklaringer afgivet inden Retten i hele Jylland, og som gennem det i denne Sag dokumenterede har faaet oplyst, at Tiltalte ikke alene har afgivet Tilstaaelser til Clement Hansen, men ogsaa til flere andre Kriminalbetjente og til en Statsadvokatfuldmægtig, finder Anledning til at bemærke, at det af Tiltalte om Clement Hansen anbragte, maa betragtes som grundløst, undfanget i en fantasifuld Hjerne.

Kilde: Rigsarkivet. Højesteretstidende, 1949.

Uddrag fra Højesteretsdommen: Arnes forklaringer

Tiltalte, der ikke ses tidligere straffet, har erkendt, at han har været lønnet Vertrauens-Mand for Abwehrnebenstelle, Aarhus, i det følgende kaldet ANST, i et Tidsrum, der svarer til det i Anklageskriftet nævnte og har for sit Arbejde der modtaget en maanedlig Løn, stor 400 Kr., samt 25–30 Kr. ekstra til Porto.

Tiltalte er moralsk ked af nogle af Forholdene, men mener iøvrigt, at det var mere tiltalende at give Indberetninger end at skyde Folk ned paa Gaden og tænker formentlig i denne Forbindelse paa Clearingsmord og Stikkerlikvideringer. Han er blevet i tysk Tjeneste, fordi danske og tyske Interesser efter hans Formening var identiske og mener iøvrigt, at han ikke plejer at forlade noget, han er i.

Kilde: Rigsarkivet. Højesteretstidende, 1949.

Uddrag fra Højesteretsdommen: Angående forhold 42: At have angivet to mænd der i marts 1945 blev henrettet af besættelsesmagten.

Tiltalte benægter at have indgivet Indberetning dette Forhold vedrørende. Til Forholdet er afgivet Forklaring af Tiltalte inden Retten, hvorhos der er dokumenteret Tiltaltes Tilstaaelsesrapport af 3. April 1946 vedstaaet inden Retten for Sønderborg Købstad den 6. Maj 1946, Fotocopi af Fremmedbogen for Jernbanehotellet i Viborg, Fotocopi af Fremmedbogen for Afholdshotellet i Bjerringbro, Politirapport af 9. April 1946, Politirapport af 11. Maj 1946, Forklaring inden Retten for Sønderborg Købstad af 24. Juni 1946, Forklaring af 27. Juni 1946 inden Retten for Viborg Købstad, Forklaring inden Retten for samme Ret af 27. November 1946 og 5. December 1946, Politirapport af 21. Januar 1947, Politirapport af 4. Februar 1947, Rapport af 30. September 1947, Forklaring inden Vestre Landsret af 12. Marts 1947, Rapport af 30. Oktober 1947.

Kilde: Rigsarkivet. Højesteretstidende, 1949.